

Sygn. akt VU 80/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : st. sekr. sądowy Aldona Fojcik

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy **Z. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania **Z. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 stycznia 2016 r., nr: OW/07- (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 80/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.01. 2016 roku, znak OW/07- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu Z. M. jednorazowe odszkodowanie w kwocie 4542 zł tytułem 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 12.05.2015 r.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania w kwocie odpowiadającej co najmniej 10% uszczerbkowi na zdrowiu, a także zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając wskazywał, iż ustalony uszczerbek jest znacznie zaniżony, bowiem do tej pory ma problemy z poruszaniem, ma ograniczoną ruchomość lewego kolana, noga jest opuchnięta i wyraźna sina, odczuwa ból.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. M. był zatrudniony w Oddziale (...) Przygotowawczych 2 w (...) SA KWK (...) na stanowisku ślusarza. W dniu 12.05.2015 roku wykonywał czyszczenie spągu w przodku z nagromadzonego urobku, który został po odstrzeleniu przodka materiałem wybuchowym. W trakcie tych czynności nastąpiło lokalne odprężenie górotworu

co spowodowało obsunięcie się bryły skalnej o wymiarach 1m x 0,7m x 0,3m z czoła przodka, która uderzyła ubezpieczonego w lewą stronę ciała, w szczególności lewy staw kolanowy oraz staw skokowy lewej nogi.

Zespół powypadkowy uznał powyższe zdarzenie za wypadek przy pracy, którego przyczyną była lokalne odprężenie górotworu, oderwanie się bryły skalnej, zaskoczenie niespodziewanym zdarzeniem

Dowód: protokół nr (...), dokumentacja medyczna – akta organu rentowego

Lekarz orzecznik ZUS ustalił u ubezpieczonego 0% uszczerbek na zdrowiu. Na skutek wniesionego sprzeciwu, komisja lekarska ZUS ustaliła 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu

Dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, sprzeciw ubezpieczonego, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS – akta organu rentowego

Decyzją z dnia 20.01. 2016 roku, znak OW/07- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu Z. M. jednorazowe odszkodowanie w kwocie 4542 zł tytułem 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 12.05.2015 r.

Dowód: decyzja organu rentowego z 20.01. 2016 roku – akta organu rentowego

W dniu wypadku ubezpieczony doznał rany szarpanej ramienia lewego, uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego i tylnego oraz pobocznego przyśrodkowego kolana lewego oraz ubytku chrzęstno- kostnego brzegu przyśrodkowego bloczka kości skokowej lewej kości stawu skokowego.

Stan zdrowia ubezpieczonego wskazuje na powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6% z uwagi na niewielką przednią niestabilność lewego stawu kolanowego i przebyte uszkodzenie więzadeł stawu kolanowego – (...), (...) i (...) (pkt 156).

Dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy J. K. wraz z opinią uzupełniającą k.96, k121; dokumentacja medyczna – akta organu rentowego oraz akta sądowe k.10-20, osobna koperta ; opinia biegłego R. H. wraz z opinią uzupełniającą k. 43 , k. 68

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także o opinię biegłych sądowych z zakresu ortopedii: J. K. i R. H., które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniają tworząc wyrazisty obraz całości sprawy. Przy czym opinię biegłego R. H. Sąd uwzględnił w zakresie w jakim nie pozostaje sprzeczna z ww. opinią biegłego J. K. i z innymi zebranymi dowodami.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o wyłączenie biegłego J. K., gdyż po pierwsze- ubezpieczony reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika de facto nie sformułował właściwie takiego wniosku (sugerował jedynie, że to sam biegły powinien powiadomić Sąd o okolicznościach osłabiających zaufanie do niego), po wtóre- ubezpieczony nie wykazał, że zachodzą w stosunku do biegłego okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności biegłego w danej sprawie (art. 281 kpc w zw. z 49 kpc). Wskazana okoliczność- skarga małżonki pełnomocnika ubezpieczonego na tego biegłego do Prezesa Sądu Okręgowego w Gliwicach- nie została wykazana, a ponadto- taka okoliczność zdaniem Sądu sama w sobie a priori nie może podważać bezstronności biegłego. Biegły dokonał czynności (wydał opinię) poza obecnością pełnomocnika, a sam wniosek (sugestia) o wyłączenie biegłego został złożony po dokonaniu (zakończeniu) przez biegłego czynności (zgodnie z art. 281 kpc wyłączenia można żądać tylko do ukończenia czynności przez biegłego). Sąd pomimo stwierdzonych powyższych nieprawidłowości wniosku, rozstrzygnął o nim merytorycznie, aby nie narazić się zarzut nierozpoznania wniosku.

Sąd oddalił także wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z kolejnego biegłego z zakresu ortopedii, gdyż w ocenie Sądu wniosek ten zmierzał jedynie do przewlekłości postępowania, nie był należycie uzasadniony i miał być

przeprowadzony na okoliczność, którą w ocenie Sądu – w sposób jednoznaczny i wyczerpujący – wyjaśnił już biegły J. K..

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje uwzględnieniu.

Między stronami bezsporna była okoliczność, iż w wyniku wypadku przy pracy z dnia 12.05.2015 roku ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do kwestii wysokości procentowej powstałego uszczerbku, a w konsekwencji także do wysokości przysługującego z tego tytułu jednorazowego odszkodowania.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 r. poz. 954 j.t.) przewiduje w zakresie kolana uszczerbki obejmujące: inne następstwa uszkodzeń kolana niż wymienione we wcześniejszych punktach: skrócenie kończyny, zaburzenia osi, stawu (koślawość, szpotawość, ruchomość patologiczna), dolegliwości przewlekłe zapalne, zapalenia ropne, ciała obce, przetoki itp. (pkt 156). W zależności od stopnia wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono inne następstwa uszkodzeń kolana wynosi od 1 do 20%.

Natomiast jak stanowi pkt 1 Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2015 r. poz. 251) w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia 31 marca 2016 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 757 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż wskutek wypadku przy pracy ubezpieczony doznał rany szarpanej ramienia lewego, uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego i tylnego oraz pobocznego przyśrodkowego kolana lewego oraz ubytku chrzęstno- kostnego brzegu przyśrodkowego bloczka kości skokowej lewej kości stawu skokowego.

Przy czym jako uszczerbek długotrwały uznać należy niewielką przednią niestabilność lewego stawu kolanowego i przebyte uszkodzenie więzadeł stawu kolanowego – (...), (...) i (...).

Uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego stanowi zatem inne następstwa uszkodzeń kolana ujęte w pkt 156 załącznika do cytowanego Rozporządzenia, które jedynie przykładowo mogą obejmować: skrócenie kończyny, zaburzenia osi,

stawu (koślawość, szpotawość, ruchomość patologiczna), dolegliwości przewlekłe zapalne, zapalenia ropne, ciała obce oraz przetoki.

Stan zdrowia ubezpieczonego wskazuje na powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6%. Zauważyć należy, iż sam ubezpieczony miał świadomość niewielkiego stopnia długotrwałego uszczerbku jakiego doznał w wyniku wypadku (w odwołaniu chciał uznania jeszcze tylko dodatkowych 4 % uszczerbku).

Zatem ustalony przez organ rentowy uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego oraz wysokość przyznanego jednorazowego odszkodowania był prawidłowy, uwzględniający stan zdrowia ubezpieczonego. W konsekwencji odwołanie ubezpieczonego należy uznać za nieuzasadnione.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię biegłego sądowego ortopedy lek. J. K., jako wydaną przez osobę będącą specjalistą w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego.

Sąd nie podzielił przy tym zastrzeżeń do tej opinii zgłoszonych przez ubezpieczonego gdyż np. okoliczność, że podawano w pewnym okresie ubezpieczonemu leki przeciwbólowe w placówkach medycznych nie pozostaje w sprzeczności z ustaleniami biegłego, który stwierdził, że „dolegliwości bólowe u ubezpieczonego” mogą mieć charakter subiektywny nie mającymi potwierdzenia w stanie klinicznym, tj. jeśli ubezpieczony subiektywnie odczuwając ból zgłaszał ten fakt lekarzowi, ten mógł przepisywać środki przeciwbólowe, co nie oznacza, że było to działanie z punktu widzenia medycznego uzasadnione. Biegły jednoznacznie wskazał dlaczego ustalił 6% uszczerbek na zdrowiu (z uwagi na niewielką niestabilność stawu kolanowego). Wyjaśnił również, że zanik mięśnia uda lewego w połowie uda o 2 cm w stosunku do prawego nie kwalifikuje się do przyznania uszczerbku na zdrowiu oraz że staw skokowy u ubezpieczonego jest w pełni sprawny bez jakiegokolwiek ograniczenia funkcji. Ocena ubezpieczonego, że ma upośledzoną dynamikę chodu nie znalazła potwierdzenia ani w badaniu biegłego ani w przedstawionej przez ubezpieczonego dokumentacji medycznej.

Sąd jednocześnie zgodził się zastrzeżeniami organ rentowego, który kwestionował ustalenia zawarte w opinii biegłego R. H. i dlatego m.in. z tych przyczyn nie uznał tej opinii (co do zasady) jako przydatnej w niniejszej sprawie.

Organ rentowy słusznie zarzucił biegłemu H. nieprawidłowość ustaleń wskazując, iż ustawodawca nie przewidział osobnej oceny uszczerbkowej za uszkodzenia poszczególnych struktur wchodzących w skład stawu kolana, bowiem ustawodawca traktuje staw kolanowy jako funkcjonalną całość. Niezrozumiałe także było ustalenie (w przypadku stawu skokowego) uszczerbku za „przewlekłość postępowania terapeutycznego” w sytuacji gdy o niestabilności stawu nie ma wzmianki w dokumentacji medycznej, nie zachodzi potrzeba stabilizacji stawu (nie jest też takowa stosowana) i nie było jej objawów w dacie badania przez ortopedę w ZUS, a nadto leczenie stawu skokowego zakończono w dniu 2.11.2015 r. czyli przed upływem 6 miesięcy od wypadku. Słusznie organ zarzucał także, iż biegły zamiast skoncentrować się przy ocenie na skutkach czynnościowych (funkcjonalnych) skupił się na skutkach anatomicznych. Biegły pozostaje niekonsekwentny, gdyż opisuje np. że w badaniu „poruszanie się chodem samodzielnym, sprawnym, swobodnym, fizjologicznym” natomiast ustalając uszczerbek stawu skokowego wskazuje, że jest uzasadniony „upośledzeniem dynamiki chodu”.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.